

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้า กองทัพผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ลูกต้องให้การหลุดพ้นแห่งความสงบให้กับทุกคน

คำถาม: ลูกควรบอกอะไรกับผู้ร้องขอการหลุดพ้นแห่งความสงบ ?

คำตอบ: บอกพวกเขาว่า: “พ่อถามว่า: พวกท่านต้องการความสงบที่นี้เวลานี้หรือไม่? ที่นี้ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงในดินแดนแห่งความสงบซึ่งเรียกว่าบ้านดั้งเดิมเท่านั้นที่จะมีความสงบที่แท้จริงได้ เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกายก็มีความสงบ ในยุคทองมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบ มีทุกสิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นมาเพื่อให้มรดกนี้ เพียงแค่จดจำพ่อ”

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าดวงวิญญาณอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาพูดว่า“มนุษย์ที่มีชีวิต”ใช่ไหม? ดั้งเดิมแล้วเราคือดวงวิญญาณ และแล้วเราก็ได้รับร่างกาย ไม่มีใครเห็นดวงวิญญาณของเขาหรือของเธอ พวกเขาเพียงเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเท่านั้น เช่นที่พวกเขาารู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณแต่ก็ไม่เคยเห็นอะไรเลย ในทำนองเดียวกันพวกเขายังพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกันว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” หมายถึงสูงสุดในเหล่าดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามก็ไม่มีใครเคยเห็นท่าน พวกเขาไม่เคยเห็นทั้งตัวเองและพ่อ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง แต่พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งนี้อย่างถูกต้อง พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงแล้ว มี 84 ชาติเกิด แต่พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าดวงวิญญาณไหนใช้ก็ชาติเกิด ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อแต่พวกเขาไม่เคยมองเห็นท่านหรือรู้จักท่านอย่างถูกต้องแน่นอน ก่อนอื่นถ้าพวกเขาต้องการอย่างถูกต้องแน่นอนว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาก็จะต้องรู้จักพ่อด้วย หากพวกเขาไม่รู้จักตนเอง แล้วใครจะอธิบาย? สิ่งนี้เรียกว่าการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะนำมาซึ่งสิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นอย่างไร ดวงวิญญาณมาจากไหน ใช้ชาติเกิดอย่างไร หรือบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่กลงในดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้นได้อย่างไร หากพวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งตนเองแล้วพวกเขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไร? ลักษมีและนารายณ์มีสถานภาพเป็นมนุษย์เช่นกัน พวกเขาได้รับสถานภาพนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้อะไร เป็นมนุษย์อย่างแน่นอนที่ควรรู้อะไร มีมารกล่าวหาว่าพวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่พวกเขาบรรลุถึงสภาพของการเป็นนายได้อย่างไรและแล้วพวกเขาไปที่ไหน? ผู้คนไม่รู้อะไรเลย เวลานี้ลูกๆรู้ทุกสิ่ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้อะไรเลย ตัวอย่างเช่น เด็กจะรู้ใหม่ว่านักกฎหมายคืออะไร? เมื่อเขาศึกษาต่อไปเขาก็กลายเป็นทนายความ ในทำนองเดียวกันลักษมีและนารายณ์ก็กลายเป็นเช่นนั้นโดยการศึกษาด้วยเช่นกัน มีหนังสือด้านกฎหมายและการแพทย์ ฯลฯ ใช่ไหม? หนังสือของพวกเขาถือก็ตะ ใครพูดสิ่งนั้น? ใครสอนราชาโยคะ? ไม่มีใครรู้อะไรทั้งนี้ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อใน(กิตะ)นั้น พวกเขาเฉลิมฉลอง ชีพแจนตีด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ที่มาทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนของศรียุคทอง ศรียุคทองเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งสวรรค์ ไม่เช่นนั้นแล้วทำไมพวกเขาถึงพูดว่ายุคทองยุคทองแดง? พวกเขาใส่ชื่อศรียุคทองไว้ในยุคทองแดง ลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง และรามในยุคเงิน กัยพิบัติและความปั่นป่วนไม่ปรากฏในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ คานส์ซึ่งเป็นปีศาจได้ถูกแสดงไว้ในอาณาจักรของศรียุคทอง ในขณะที่ราวัน ฯลฯ ได้ถูกแสดงไว้ในอาณาจักรของราม ไม่มีใครรู้ว่าราเดและยุคทองกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้เป็นความมืดมิดของความไม่รู้อย่างแท้จริง ความไม่รู้ถูกกล่าวไว้ว่าเป็นความมืด มีมารกล่าวหาว่าความรู้ออกแสงสว่าง เวลานี้ใครเป็นผู้ทำให้เกิดแสงสว่าง? นั่นคือพ่อ มีมารกล่าวหาว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาเป็นกลางคืน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าหนทางของการความเลื่อมใสศรัทธาอยู่มาชาติแล้วชาติเล่า ลูกได้ลงบันไดมาเรื่อยๆ ฝูงของลูกลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากบ้านใหม่ได้สร้างขึ้น อายุของมันก็จะลดลงในแต่ละวัน เมื่อบ้านมีอายุสามในสี่ ก็ถูกเรียกว่าเก่าอย่างแน่นอน ประการแรก ลูกๆต้องมีศรัทธาว่าพ่อคือพ่อของทุกคน ผู้ที่ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคนและยังให้การศึกษานี้กับลูกทุกคนอีกด้วย ท่านพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะศึกษาการศึกษาและไปและนั่งบนบัลลังก์ของลูก ส่วนพวกที่เหลือจะถูกพาไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นเมื่อลูกอธิบายภาพวงจร ลูกชี้ให้เห็นว่าไม่มีศาสนาต่างๆเหล่านั้นในยุคทอง เวลานี้ดวงวิญญาณเหล่านั้นอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าท้องฟ้าที่ว่างเปล่า อากาศเรียกว่าอากาศ ท้องฟ้าก็เรียกว่าท้องฟ้า ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์เชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในอากาศเช่นเดียวกับที่พระเจ้าอยู่ในท้องฟ้าเช่นกัน เวลานี้พ่อมานั่งที่นี้ในตอนนี้อย่างอธิบายทุกสิ่ง ลูกได้รับชาติเกิดนี้จากพ่อ แล้วใครสอนลูก? พ่อแน่นอนที่เป็นครูทางจิตและสอนลูก อัจชะ; ถ้าลูกศึกษาอย่างดีและ

จบการศึกษา พ่อจะพาคุณกลับไปกับท่านและคุณจะไปเล่นบอบบาทของคุณ คุณจะมาในยศทงก่อนอย่างแน่นอน ตอนนี้คุณได้มาถึงจุดสิ้นสุดของชาติเกิดทั้งหมดของคุณอีกครั้งหนึ่ง แล้วคุณก็จะลงมาก่อน เวลานี้พ่อพูดว่า: แข่งขันกัน! จดจำพ่อเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วย มิฉะนั้นใครจะสอนผู้คนมากมาย? คุณจะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อแน่นอนใช่ไหม? มีชื่อว่า “ผู้ช่วยของพระเจ้า” ในภาษาอังกฤษเรียกว่า “กองทัพอุทิศให้กับการหลุดพ้น” พวกเขาต้องการการหลุดพ้นอะไร? ทุกคนพูดว่า: เราต้องการการหลุดพ้นแห่งความสงบ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่พวกเขาให้การหลุดพ้นแห่งความสงบ จึงบอกผู้ที่ร้องขอการหลุดพ้นของความสงบว่าพ่อถามว่า: คุณต้องการความสงบที่นั่นใช่ไหม? อย่างไรก็ตามนี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงในดินแดนแห่งความสงบซึ่งเรียกว่าบ้านดั้งเดิมเท่านั้นที่จะมีความสงบได้ เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย เขาก็จะอยู่ในความสงบ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกนี้ ในบรรดาคุณเช่นกัน ลูกบางคนต้องอธิบายด้วยไหวพริบดี ถ้าบามายินอยู่กลางงานนิทรรศการและรับฟังทุกคน ข้อผิดพลาดมากมายก็จะถูกชื้อออกมาเพราะผู้ที่อธิบายนั้นตามลำดับกันไป ถ้าทุกคนเท่ากัน แล้วทำไมคุณถึงจะต้องเขียนเชิญผู้นั้นผู้นี้ให้มาและให้คำบรรยาย? อ๊ะ! แต่ลูกก็เป็นบราห์มินด้วยเช่นกัน “บามายินผู้นั้นผู้นี้ฉลาดกว่าฉัน” เป็นเพราะความฉลาดที่มนุษย์ได้รับสถานภาพ พวกเขาจึงตามลำดับกันไป เมื่อผลของการสอบออกมาลูกจะได้รับนิมิตโดยอัตโนมัติ และลูกก็จะตระหนักว่าคุณไม่ได้ทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: อย่าได้มีการกระทำใดๆที่เป็นบาป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับชีวิตที่มีร่างกาย ร่างกายนี้ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าลูกต้องบูชาวัตถุธาตุทั้งห้าหรือจดจำสิ่งเหล่านั้น ลูกอาจมองเห็นผ่านดวงตาเหล่านั้นแต่ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้ดวงวิญญาณได้รับความรู้ที่เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้านแล้วเราจะไปดินแดนสุขาวิติ ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจแต่ไม่สามารถมองเห็นได้ ใช่ ด้วยนิมิตที่สูงส่งของคุณคุณสามารถเห็นบ้านของคุณเองและสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ “มานมานะบัพ” และ “มาดิยาจิบัพ” หมายถึงจดจำพ่อและดินแดนแห่งวิษณุซึ่งเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของคุณ ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังจะไปสวรรค์ คนอื่นจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปยังยุคทองได้ ศาสนาของคุณคือศาสนาเทพ และนี่คือศาสนาของมนุษย์ ไม่มีมนุษย์ในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือโลกของมนุษย์ มนุษย์คือผู้ที่กลายเป็นตาโมประธานและแล้วก็สโตประธาน ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของวรรณะศูทร และเวลานี้ลูกอยู่ในสกุลบราห์มิน ระบบวรรณะนี้เป็นของผู้คนของบารัตเท่านั้น วงศ์สกุลบราห์มินและสุริยะวงศ์จะไม่ถูกกล่าวถึงสำหรับศาสนาอื่นใด ในเวลานี้ทุกคนเป็นของวรรณะศูทร พวกเขามาถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง เมื่อลูกเกิดขึ้น ต้นไม้ทั้งหมดก็เสื่อมโทรมและตาโมประธานแล้วต้นไม้ทั้งหมดจะกลับมาสโตประธานได้อย่างไร? ในต้นไม้ใหม่และสโตประธานมีเพียงผู้ที่อยู่ในศาสนาเทพเท่านั้น และแล้วจากการเป็นสุริยะวงศ์ ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ลูกเกิดใหม่ จากนั้นลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลพ่อค้า และแล้วก็อยู่ในสกุลของศูทร นี่เป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด ผู้เดียวที่สอนเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคน พ่อพูดว่า: ฉันให้ความรู้แก่ลูก ลูกกลายเป็นเทพ และแล้วความรู้นี้จะยังคงอยู่อีกต่อไป ความรู้นี้ให้กับผู้ที่ไม่รู้ มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ลูกอยู่ในแสงสว่าง ลูกรู้เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของผู้นี้ ลูกๆมีความรู้นี้ มนุษย์ถามว่า: ทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้? เราไม่สามารถได้รับการหลุดพ้น(โมกซ์) ตลอดไปได้หรือไม่? อ๊ะ, แต่นี่เป็นละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ละครที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง จำเป็นต้องมีความกังวลอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้? ดวงวิญญาณนั้นจากไปเพื่อเล่นบอบบาทต่อไปของเขา การร้องไห้จะมีประโยชน์ถ้าทำให้เขากลับมา แต่เขาก็ไม่กลับมา แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะร้องไห้? เวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น ทำไมเราถึงติดยึดอยู่กับสุสานหรือป่าช้า? มีความทุกข์ และไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ในสิ่งนั้น วันนี้เขาเป็นเด็ก พรุ่งนี้เด็กก็จะกลายเป็นเช่นนั้นที่เขาจะไม่ใช้เวลาอันเลยในการถอดหมวกพ่อของเขาออก(ดูหมิ่นเขา) พวกเขาต่อสู้แม้กระทั่งกับพ่อของเขา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโลกของเด็กกำพร้า พวกเขาไม่มีทั้งเจ้าหรือนายที่จะให้การศึกษาแก่เขา เมื่อพ่อเห็นว่าพวกเขาในสภาพเช่นนั้น พ่อจึงมาและทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เป็นของเจ้าและนาย มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ทุกคนเป็นของเจ้าและนาย ผู้ปกครองมาและทำให้การต่อสู้ทั้งหมดจบลง ในยุคทองไม่มีการต่อสู้กัน ท่านทำให้การต่อสู้กันในทั้งโลกจบลงและแล้วก็มีส่วนใหญ่เป็นแม่ ผู้คนคิดว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ด้วยกันเช่นกัน เมื่อพวกเขาผูกด้วยการแต่งงานที่ข้อมือของเธอ พวกเขาบอกเธอว่า: “สามีของเธอคือพระเจ้า กูรู และทุกสิ่งทุกอย่าง” นายมาก่อนแล้วจึงเป็นนาง เวลานี้พ่อมาและทำให้ผู้ที่เป็นแม่ทั้งหลายอยู่ข้างหน้า ไม่มีใครสามารถมีชัยชนะเหนือลูกได้ พ่อกำลังสอนลูกเกี่ยวกับกฎหมายทั้งหมด มีเรื่องราวของราชาโมหิทธิ(ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น) เรื่องราวเหล่านั้นล้วนถูกแต่งขึ้นมา ในยุคทองไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร; ลูกจากร่างของคุณในเวลาที่เหมาะสมและรับอีกร่าง ลูกมีนิมิต: ตอนนี้อยู่ในร่างกายนี้แก่แล้วและจะต้องมีการใช้ร่างใหม่ ฉันต้องไปและกลายเป็นทารกน้อย พวกเขาจากร่างด้วยความสุข อย่างไรก็ตามนี่ไม่ว่าพวกเขาจะอายุเท่าไร พวกเขาจะเจ็บป่วยเพียงใด แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจว่าจะเป็นการดีถ้าร่างกายจะถูกทิ้งไป ทั้งที่เป็นเช่นนั้น แม้ในช่วงเวลาแห่งการตาย เขาก็ร้องไห้อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกจะไปยังสถานที่ที่ไม่มีแม่แต่ร่องรอยของการร้องไห้ ไม่มีอะไรนอกจากความสุขที่นั่น ลูกควรมีความ

สุขที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น อ๊ะ เรากำลังกลายเป็นนายของโลก บารัตเคยเป็นนายของทั้งโลก ตอนนั้นมันเป็นขึ้นเล็กขึ้นน้อย ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา; และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พระเจ้าเองไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ถ้าท่านกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแล้วใครจะเป็นผู้ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเล่า? บทบาทของพ่อในละครนั้นแยกออกมาโดยสิ้นเชิง มีเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น มีเพียงการสรรเสริญแก่ผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่คงอยู่ มีมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่เมื่อใดที่ท่านมาและให้ความรู้นี้เพื่อที่จะมีการหลุดพ้น? ท่านจะต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ก่อนอื่นจงปลูกฝังสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่าใครคือผู้ที่สอนเรา! ตริมูรติ, วงจรของโลกและต้นไม้คือภาพหลัก เมื่อเห็นต้นไม้ พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใด และไม่สามารถเข้ามาในยุคทองได้ วงจรนี้มีขนาดใหญ่มาก ข้อความที่เขียนควรจะเสร็จสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ชีพบาบา กำลังก่อตั้งศาสนาเทพซึ่งเป็นโลกใหม่โดยผ่านบราห์มา โลกเก่าถูกทำลายโดยผ่านชางการ์ แล้วท่านหล่อเลี้ยงโลกใหม่โดยผ่านวิษณุ ให้สิ่งนี้ได้รับการพิสูจน์ บราห์มากลายเป็นวิษณุ; วิษณุกลายเป็นบราห์มา มีการเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองบุคคลนี้ บราห์มาและสรัสวดีก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ สภาพาใต้เท้าพัฒนาเกิดขึ้นในชาติเกิดเดี่ยวนั้น และสภาพที่ลงมาให้เวลา 84 ชาติเกิด เวลานี้พ่อพูดว่า: คัมภีร์ต่างๆและอื่นๆนั้นลูกต้องหรือพ่อลูกต้อง? พ่อเป็นผู้เดียวที่บอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริง ตอนนั้นลูกมีศรัทธาว่าลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดาโดยพ่อที่แท้จริง ประการแรกมีหนึ่งประเด็นหลักซึ่งมนุษย์จะไม่ถูกเรียกว่า พ่อ, ครู และ กูรู ลูกเคยเรียกพ่อทางร่างของลูกว่าเป็นครูหรือกูรูหรือไม่? ที่นี้ลูกเกิดกับชีพบาบา แล้วชีพบาบาก็สอนลูกและแล้วท่านก็พาลูกกลับไปกับท่าน ไม่มีมนุษย์คนไหนที่เป็นเช่นนี้ที่ลูกสามารถเรียกว่าพ่อครูและกูรูได้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด พ่อทางร่างไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ท้ายที่สุดแล้วท่านคือผู้ที่ทุกคนจดจำ ท่านเป็นพ่ออย่างแน่นอน ทุกคนจดจำท่านในความทุกข์ ไม่มีใครจดจำท่านในความสุข ดังนั้นพ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่มองเห็นร่างกายที่ทำจากวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้ จงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่ออย่างต่อเนื่อง อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่มิร่างกายใดๆ อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ

2. ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เหตุนี้เองลูกจึงไม่ควรวิตกกังวลเกี่ยวกับการออกจากร่างของลูก ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นที่จะทำการสังเวททั้งหมดและเฉลิมฉลองพิธีของการเปลี่ยนแปลงของลูก มีคำพูดว่า “แม้ว่าลูกจะต้องตาย ลูกต้องไม่ละทิ้งศาสนาของลูก” ดังนั้นไม่ว่าสถานการณ์อะไรจะเกิดขึ้น แม้วามายาในรูปแบบของมหาวิระจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก จงอย่าได้ปล่อยมือจากหลักการของลูก อย่ายอมรับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่ลูกได้ละทิ้งไปแล้วจากจิตใจของลูกกลับคืนมา จงเป็นนักแสดงที่สูงส่งเสมอและด้วยรูปที่มีพลังของความเคารพตนเองที่สูงส่งของลูก สำนึกูที่ที่สูงส่งและชีวิตที่สูงส่ง จงเฝ้าแต่เล่นเกมแห่งความยิ่งใหญ่ต่อไป จบสิ้นการกระทำทั้งหมดที่อ่อนแอ เมื่อลูกมีความมุ่งมั่นที่จะสังเวททั้งหมดเช่นนั้น แล้วพิธีของการเปลี่ยนแปลงของลูกก็จะเกิดขึ้น เวลานี้กำหนดวันที่ร่วมกันสำหรับพิธีนี้

คติพจน์: กลายเป็นเพชรแท้ และกระจายประกายของกระแสดิจของลูกไปสู่โลก

***** โอม ขานติ *****

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ

ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะทำงานรับใช้แบบธรรมดา แต่การแก้ไขซึ่งได้เสียหายไปแล้ว และ การทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลายถือเป็นเรื่องใหญ่ บัดดาดาพูดเสมอว่า “อันดับแรก จะต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันของทิศทางเดียว พลังกำลังเดียว ศรัทธาเดียว และแล้ว ความเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่มิตรร่วมทางชีวิต ในงานรับใช้ และในบรรยากาศ